



สรุปผลการวิจัย

การศึกษาเกี่ยวกับลักษณะโครงสร้างของป่าชายเลน อำเภอเขาสมิ้ง จังหวัดกรุงเทพฯ ได้ดำเนินการศึกษาทั้งแท้ เดือนมีนาคม 2519 ถึงเดือนพฤษภาคม 2521 โดยการศึกษาถึงชนิดของพืชใน (species composition) และการแบ่งเขตของพืชใน (species zonation) ความหลากหลายของพืชใน (species diversity) การกระจายของพืชใน (distribution) ผลของการศึกษาเกี่ยวกับสมบัติของดิน และน้ำในบริเวณป่าชายเลน รวมทั้งศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางสังคม การขึ้นอยู่ของพืชในในป่าชายเลนอีกด้วย ซึ่งจากการศึกษาสรุปผลได้ดังนี้

1. พืชในที่พบหันหน้ามีประมาณ 35 ชนิด รวมทั้งพืช submerged halophyte และ epiphyte ไว้คาย แทพวอกไม้ยืนต้น (tree) มีมากที่สุด โดยมีในเด่นที่พืชมากและมีคุณค่าทางเศรษฐกิจ คือ ในโถง根ใน (Rhizophora apiculata) ในโถง根ในใหญ่ (R. mucronata) ในลำพู (Sonneratia caseolaris) ในแสมดำ (Avicennia alba) ในประสักแดง (Bruguiera gymnorhiza) ในประสักขาว (B. sexangula) ในตะบูนขาว (Xylocarpus obovatus) ในตะบูนคำ (X. moluccensis) และในปรง (Ceriops tagal) ซึ่งพืชในเหล่านี้จะเป็นเขต ก Jarvis คือ ในลำพู และในแสมดำ จะอยู่ด้านขอบป่า กิฟกับผึ้งน้ำ ถัดเข้าไปเป็นพืชในโถง根ในโถง根ในใหญ่ (R. mucronata) สวนในประสักและในตะบูนจะขึ้นแนวแน่น เป็นพืชในบริเวณพื้นที่เขตในสุกของป่า โดยจะพบปรงทะเลและเนื้อปลานม ซึ่งกระจายอยู่ทั่วไป

2. ความหลากหลายของพืชใน (species diversity) พบว่ามีการแปรผันไปตามเขตของพืชใน คือจากเมืองน้ำจืดเข้าไปในป่า species diversity ริมฝั่งน้ำสุก มีค่าที่สูงเท่ากับ 0.2201 ซึ่งบริเวณนี้จะมีในลำพู และในแสมดำขึ้นอยู่

แต่เมื่อระยะห่างจากผึ้งลีกเข้าไปในป่าเพิ่มมากขึ้น species diversity มีค่าสูงขึ้น โดยที่บริเวณเขตในสุกของป่าจะมีค่า species diversity สูงสุด เท่ากับ 0.7572 และหลังพันที่ป่ามีการspecies diversity เทากับ 0.7806

3. ไก่สีกากัดขนาดและปริมาตรของพืชไม้ทึบในบริเวณป่าชายเลนแห่งนี้ โดยเฉพาะในปืนกัน (tree) พนว่า ในที่มีขนาดเดียวกันอยู่ริมป่าด้านนอก เมื่อลีกเข้าไปในป่ามากขึ้นจะพบในปืนกาก朵 ก็ยัง ส่วนปริมาตรของไม้มีการเปลี่ยนแปลงจากบริเวณขอบป่า และพื้นที่กลาง ๆ ที่ระยะห่างจากขอบป่าเข้าไปสูงพื้นดิน โดยพนว่าที่บริเวณขอบป่ามีปริมาตร คำสูดประมาณ $37.0 \text{ m}^3/\text{ha}$ ส่วนบริเวณตอนกลางของป่าและพื้นที่เขตในสุกมีปริมาตรมากที่สุดเท่ากับ $102 \text{ m}^3/\text{ha}$

4. สมบัติของน้ำและดินในบริเวณป่าชายเลน พนว่าที่บริเวณขอบป่า น้ำมีความเค็ม อุณหภูมิ และ pH สูงสุดเท่ากับ 30.0 % 31.0°C และ 7.01 ตามลำดับ และพื้นที่เขตในสุกของป่า น้ำมีความเค็ม อุณหภูมิ และ pH คำสูดเท่ากับ 28.0 % 28.5 และ 6.6 ตามลำดับ ส่วนสมบัติของดินประกอบด้วยมีการเปลี่ยนแปลงจากบริเวณขอบป่าและพื้นที่กลาง ๆ ที่ระยะห่างจากขอบป่าเข้าไปสูงพื้นดิน พนว่าดินบริเวณขอบป่ามีปริมาณของ sand และ clay คำสูด เท่ากับ 21.6 % และ 9.0 % ตามลำดับ ส่วน silt มีปริมาณ สูงสุดเท่ากับ 69.5 % บริเวณพื้นที่เขตในสุกมีปริมาณของ sand และ clay สูงสุด เท่ากับ 39.6 % และ 11.9 % ตามลำดับ ส่วน silt มีปริมาณคำสูดเท่ากับ 48.7 % pH ของดินในบริเวณป่าชายเลนแห่งนี้มีการเปลี่ยนแปลงอย่างชัดเจน โดยที่บริเวณขอบป่ามี pH สูงสุดเท่ากับ 5.2 และจะมี pH ลดลงไปเรื่อย ๆ จนถึงบริเวณพื้นที่เขตในสุกจะมี pH คำสูดเท่ากับ 3.4 ความสามารถในการแตกเปลี่ยนประจุบวกของดิน และอินทรีย์วัตถุในดินมีค่า คำสูดเท่ากับ 24.50 meq/100gm soil และ 5.7 % ตามลำดับ ที่บริเวณขอบป่า และมีค่า สูงสุดเท่ากับ 31.25 meq/100 gm soil และ 14.1 % ตามลำดับ ที่ระยะห่างจากขอบป่า เข้าสู่พื้นดินในป่าประมาณ 165 เมตร ปริมาณโพแทสเซียมและโซเดียมที่แตกเปลี่ยนໄก์มีค่า คำสูดเท่ากับ 321.0 ppm และ 1.18 % ตามลำดับ ซึ่งจะพบที่บริเวณระยะ 25 เมตรจาก

ขอบป่า ที่จากนั้นมีการคลองไปเรื่อย ๆ เมื่อระยะห่างจากขอบป่าเข้าไปสูญพื้นดินในป่าเพิ่มมากขึ้น ปริมาณแมกนีเซียมที่ออกเปลี่ยนใหม่คือมีค่าสูงสุดเท่ากับ 272.4 ppm ที่ระยะประมาณ 45 เมตร จากขอบป่าเข้าสูญพื้นดินในป่า และมีค่าคำสูตรเท่ากับ 164.2 ppm ในบริเวณพื้นที่เขตในสุกดอนป่า ปริมาณแคลเซียมที่ออกเปลี่ยนใหม่ค่าสูงสุดเท่ากับ 306.0 ppm ที่ระยะประมาณ 45 เมตร จากขอบป่า และมีค่าคำสูตรเท่ากับ 190.4 ppm ที่ระยะประมาณ 85 เมตร ห่างจากขอบป่าเข้าสูญพื้นดินในป่า

การขึ้นอยู่ของพันธุ์ไม้ในป่าชายเลนนั้นพบว่า ปัจจัยน้ำและดินในป่าชายเลน มีส่วนที่ทำให้พันธุ์ไม้ขึ้นเป็นเอกแนว แต่ปัจจัยเกี่ยวกับสมบัติของดินจะมีอิทธิพลต่อแนวเขตของพันธุ์ไม้มากกว่าปัจจัยเกี่ยวกับสมบัติของน้ำ